

Psychologia kliniczna - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia kliniczna
Kod przedmiotu	05.0-WP-TPiPZ-PK
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Terapia pedagogiczna i pedagogika zdolności
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018
Jednostka obsługująca przedmiot	Wydział Nauk Społecznych

Informacje o przedmiocie	
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Jerzy Herberger

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z wiedzą z zakresu współczesnej psychologii klinicznej, ukształtowanie postawy zaangażowania w problemy osób zaburzonych oraz zmotywowanie do nabycia elementarnych umiejętności pracy indywidualnej i zespołowej w stosunku do tych osób.

Wymagania wstępne

Ogólna wiedza psychologiczna.

Zakres tematyczny

Wykład

Przedmiot i działy psychologii klinicznej. Historyczny rys paradygmatów psychologii klinicznej. Psychologia kliniczna a psychiatria i inne działy medycyny. Zdrowie i choroba oraz norma i patologia w ujęciu klinicznym. Zadania psychologa klinicznego. Model patogenetyczny i salutogenetyczny. Zaburzenia psychiczne, jako podstawowa kategoria teoretyczna psychologii klinicznej. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych. Metoda kliniczna jako podstawa pracy badawczej i diagnostycznej.

Ćwiczenia

Rodzaje zaburzeń psychicznych ze szczególnym uwzględnieniem dziecięcych: zaburzenia emocjonalne, np. fobie szkolne, zaburzenia nawyków, np. *anorexia nervosa*, zaburzenia zachowania, np. ADHD, ODD,CD, zaburzenia rozwojowe, np. autyzm, trudności uczenia się, np. dysleksje. PTSD – klucz do rozumienia dynamiki szeroko pojętych zaburzeń psychicznych.

Metody kształcenia

Wykład – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia –metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę z zakresu psychologii klinicznej, zna rodzaje zaburzeń psychicznych	- K_W02 - K_W04	kolokwium	- Wykład - Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy Potrafi pracować w zespole i porozumiewać się z psychologiem klinicznym	- K_K01 - K_K03	- kolokwium - projekt	- Wykład - Ćwiczenia
Potrafi uwzględnić w diagnozie diagnozę psychologia klinicznego	K_U02	studium przypadku	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia – na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiah (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykład – oceną z wykładów jest średnia arytmetyczna ocen osiągniętych na kolokwiah.

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

Literatura podstawowa

1. Bogdanowicz M., Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym, Warszawa 1991.
2. Carson R. i in., Psychologia zaburzeń, Gdańsk 2003, tom I i II.
3. Meyer R., Psychopatologia, Gdańsk 2003.
4. Seligman M. i in., Psychopatologia, Warszawa 2003.
5. Sękowa H., Psychologia kliniczna, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca

Każdorazowo podana przez wykładowcę.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 09-07-2017 16:00)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ